

Det er bare, så det er nævnt, og vi må så notere, at det ikke er Venstres målsætning at kunne leve op til det, som man i øvrigt internationalt arbejder på at alle skal leve op til. Det beklager vi.

Frit valg: Der synes jeg, debatten virkelig har skabt en stor klarhed. Hr. Thor Pedersen har flere gange som ordfører tilkendegivet, at det er kun de fysiske rammer, der begrænser valgfriheden.

I et svar til fru Elisabeth Arnold siger Venstres ordfører, at valgfriheden gælder, hvis der er plads i henholdsvis børnehaven, skolen, på plejehjemmet og sygehuset. Det var de eksempler, der blev nævnt. Og hvis det er den type valgfrihed, jamen så må jeg gøre opmærksom på, at det allerede er muligt i dag. Det kræver ikke nye beslutninger, det kræver ikke ny lovgivning, det kræver kun, at kommunerne bruger disse muligheder.

Og igen er jeg glad for, at vi har fået præciseret, at det er de fysiske rammer, der sætter grænsen, fordi så skaber man i hvert fald ikke en illusion om, at det er nogle helt ustyrlige valgmuligheder, der vil være til stede.

Jeg tror også, der er kommet mere klaring på, hvad der menes med valgfrihed i sygesektoren. Jeg har forstået på ordføreren fra Venstre, hr. Thor Pedersen, at når man visiteres til en behandling, er der samtidig givet et tilsagn om, at den behandling finansieres. Sådan er det i dag, sådan vil det også være fremefter. Enig!

Dernæst den bevilling, der i givet fald skal følge med en patient, der vælger et andet sygehus, DRG-bevillingen, den takst, som bliver nøglen, når man finansierer den type flytninger: Således har vi aftalt – intet nyt i det. Og i og for sig er der ikke noget, der forhindrer, at det sker i dag, bortset fra kapacitet, de fysiske grænser og personalekapacitet. De to rammer kan kun ændres ved mere uddannelse, og det kan ikke ændres fra den ene dag til den anden. Spørgsmålet om, hvor mange senge der er til rådighed, er et spørgsmål om bevillinger.

Så der er i og for sig ikke noget nyt. Og der er i og for sig heller ikke nogen nye løsninger til at nedbringe ventelisterne i den måde, vi har fået beskrevet frie valg i sygesektoren på i dag.

Fru Tove Fergo var oppe et par gange og spørge bl.a. til min egen indsats i forbindelse med hjemløsedebatten i Københavns Kommune. Og jeg skal minde fru Tove Fergo om, at der er afsat, som det også er sagt, 60 mio. kr. til »skæve hu-

se«, og at det ikke kræver medfinansiering af kommunerne.

Derfor er det fuldstændig frit op til Københavns Borgerrepræsentation at søge om penge fra den pulje, som aldeles ikke er brugt. Jeg håber i og for sig, at jeg har en allieret i fru Tove Fergo i den sammenhæng, og jeg kan oplyse, at jeg har haft visse drøftelser med politikere i Københavns Kommune.

Så skal jeg sige til hr. Thor Pedersen, at kommuneskatterne fra 1982 til 1993 er steget med 4,54 pct. og fra 1993 til 2001 med 3,01 pct. – kun for at erindre hr. Thor Pedersen om, at så nemt er det heller ikke at indgå aftaler med kommunerne og undgå skattestigninger.

Til hr. Mejdahl: Det er et rigtigt citat fra forsommeren 1993, og det var dengang, vi havde forestillingen om at have tre parter, der dækkede finansieringen: arbejdsgiver, lønmodtager og stat med en tredjedel til hver. Det var også derfor, det skulle være fradragsberettiget, så arbejdsgiversiden kunne trække det fra.

I løbet af årene er der med forskellige forligspartier i forbindelse med finanslove bl.a. fjernet alt det, der vedrørte arbejdsgiverne. Derfor har det ikke nogen mening at drøfte, hvordan vi forestillede os det engang. Der er ikke flertal i Folketinget for, at vi kan bruge den metode, og derfor har vi ændret systemet på det punkt. Det har jeg gentaget mange gange, men Venstre bliver ved at spørge til det.

Til allersidst vil jeg sige til hr. Thulesen Dahl, at den debat, der udspandt sig efter hr. Thulesen Dahls indlæg om integration, synes jeg er dybt trist. Jeg kan være glad for, at de radikale borgmestre, der har fået henvendelse fra Udlændingestyrelsen om asylcentre, har sagt ja.

275 kommuner dækker Danmark. Asylcentre skal ligge et eller andet sted, og det er fuldstændig klart, at det er statens ansvar, regeringens ansvar at placere dem, og det vil de blive.

Og de mennesker, der skal bruge de pladser, er her i landet i dag. Uanset hvilken regering der sidder, skal der findes en løsning på det. Og det kunne hr. Thulesen Dahl i og for sig tænke lidt over måske.

Finansministeren (Pia Gjellerup):

Ja, dette skulle være en politisk debat om værdier og holdninger, mål og midler. I løbet af eftermiddagen kom jeg lidt i tvivl. Jeg overvejede, om ikke det, der står ude over dørene i Vandrehallen, »Med lov skal land bygges«, i stedet for skulle ændres til en særlig udgave af det olymp-